

30 grudnia 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

F 246 1/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 7143.

Kl. 36 a 18.

Józef Kuchta
(Kościerzyna, Polska).

Kuchnia z centralnem ogrzewaniem.

Zgłoszono 29 września 1926 r.

Udzielono 10 marca 1927 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest kuchnia z centralnem ogrzewaniem, służąca do gotowania, pieczenia i jednocześnie do ogrzewania lokali. W letniej porze, gdy ogrzewanie pomieszczeń staje się zbytecznem, przez łatwe wyjęcie rur ogrzewających, kuchnia służy wyłącznie do gotowania i pieczenia.

Na rysunku uwidoczniony jest przedmiot wynalazku w postaci przykładu. Fig. 1 przedstawia system rur doprowadzających i odprowadzających środek ogrzewający do grzejników, jak również rury doprowadzające wodę zimną i ciepłą do wanny; fig. 2 przedstawia w widoku perspektywicznym normalną kuchnię do gotowania z oddzielnym piekarnikiem, dającym się ustawić na kuchni w miejsce wyjętej płyty kuchennej; fig. 3 przedstawia w rzucie poziomym układ rur ogrzewających wo-

dę, znajdujących się normalnie wewnątrz kuchni i dających się łatwo z niej wyjmować; fig. 4 taki sam układ rur ogrzewających w widoku bocznym, wreszcie fig. 5 przedstawia basen, zasilający rury ogrzewające.

Od założonego ognia, pochodzącego z paleniska *W* kuchni *A*, można tanim kosztem i łatwym sposobem grzejnikami *B* ogrzewać pokoje, przy równoczesnem używaniu kuchni do gotowania i pieczenia.

Ogrzewana 10—15 minut po rozpaleniu ognia w kuchni *A*, woda przepływająca rurami *D* jest wcześniej doprowadzona do parowania, aniżeli woda, która się w kotłach na fajerkach *U* znajduje.

Z powodu ciśnienia pary w rurach *D*, z kuchni para wychodzi rurą *P* i dostaje się do grzejników *B*, ogrzewając pokoje, a następnie rurami *M* przedostaje się do

górną powierzchnię basenu C, w którym znajduje się świeża woda doprowadzona z wodociągu rurą S. Z chwilą, gdy w rurach ogrzewających D wskutek parowania, wy-czerpie się woda, wówczas nadchodzi z ba-senu C rurą O przez zwrotny wentyl G świeża woda i napełnia rury ogrzewające D.

Basen C z wodą o pojemności 70—80 litrów znajduje się normalnie powyżej kuchni na wysokości około 5—10 metrów.

O ile basen znajduje się powyżej tej normy, wówczas powstaje silniejsze ciśnienie w rurach ogrzewających, które przez to wydają większą ilość ciepła i skuteczniej ogrzewają grzejniki B.

Jeżeli pod kuchnią pali się za silny ogień, w celu regulacji płomienia służy kanał poboczny I z zasuwą F, która po otwarciu kieruje płomień wprost przez kanał I do komina K, omijając rury ogrzewające D. Prócz tego przy grzejnikach D, znajdując się kurki H, służące do regulowania ciepła w pokojach. Kurek L na rurze odpływowej M służy również jako regulator ciepła, o ile bowiem się go otworzy, natenczas para przechodzi wprost do basenu i nie ogrzewa grzejników.

W letniej porze, kiedy ogrzewanie wogóle nie jest potrzebne, można łatwym sposobem rury ogrzewające D z kuchni A wyjąć i jako normalną kuchnię do gotowania i pieczenia używać.

Kurek S na rurze dopływowej służy do wypuszczania wody z całego urządzenia, jeżeli rury ogrzewające D mają być w letniej porze wyjęte.

Rura N przy basenie C służy dla odpływu przelewającej się wody o ile jest jej za wiele w zbiorniku. Do uwidocznienia stanu wody służy miernik V znajdujący się przy basenie.

Górna część kuchni A jest złożona z trzech jednakowych płyt. Przy wyjęciu jednej płyty można łatwym sposobem w razie potrzeby na jej miejsce wstawić piekarnik T i jednym ogniem piec i gotować.

Reasumując powyższe, kuchnię A moż-

na stosować jako normalną kuchnię do gotowania i pieczenia lub kuchnię z centralnem ogrzewaniem, ogrzewającą rury D jednym i tym samym płomieniem, służącym do gotowania i pieczenia.

Nadmienić również należy, że wyżej opisana kuchnia jest korzystniejsza pod względem oszczędności opału, dogodnego doglądania ogrzewania i ogrzewa nie tylko gorącą wodą, lecz i parą.

W całym urządzeniu znajduje się 60—80 litrów wody.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kuchnia z centralnem ogrzewaniem, wewnątrz której umieszczone są rury węzowe, znamienna tem, że posiada kanał (I) z zasuwą (F), która po otwarciu kieruje płomień z paleniska kanałem (I) wprost do komina (K), nie nagrzewając rur węzowych (D), przez co reguluje się stopień ogrzania tych rur.

2. Kuchnia według zastrz. 1, znamienna tem, że u góry posiada trzy jednakowe dające się wyjmować płyty (U), w których miejsce, po wyjęciu jednej z nich, wstawia się piekarnik (F), dzięki czemu kuchnia otrzymuje możność gotowania, pieczenia i ogrzewania pokoi przy jednym ogniu.

3. Kuchnia według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że wewnętrzne rury węzowe (D) są połączone z dalszemi przewodami centralnego ogrzewania w ten sposób, iż dają się łatwo oddzielić i wskutek tego kuchnia letnią porą po wyjęciu rur służy tylko do gotowania i pieczenia.

4. Kuchnia według zastrz. 1—3, znamienna tem, że z basenu (C) jest doprowadzana zimna woda nie tylko do rur węzowych (D) kuchni, lecz odgałęzieniem przewodu doprowadza się ją do wanny, do której dochodzi również woda gorąca przewodem odgałęzionym od grzejników.

Józef Kuchta.

Fig. 1.

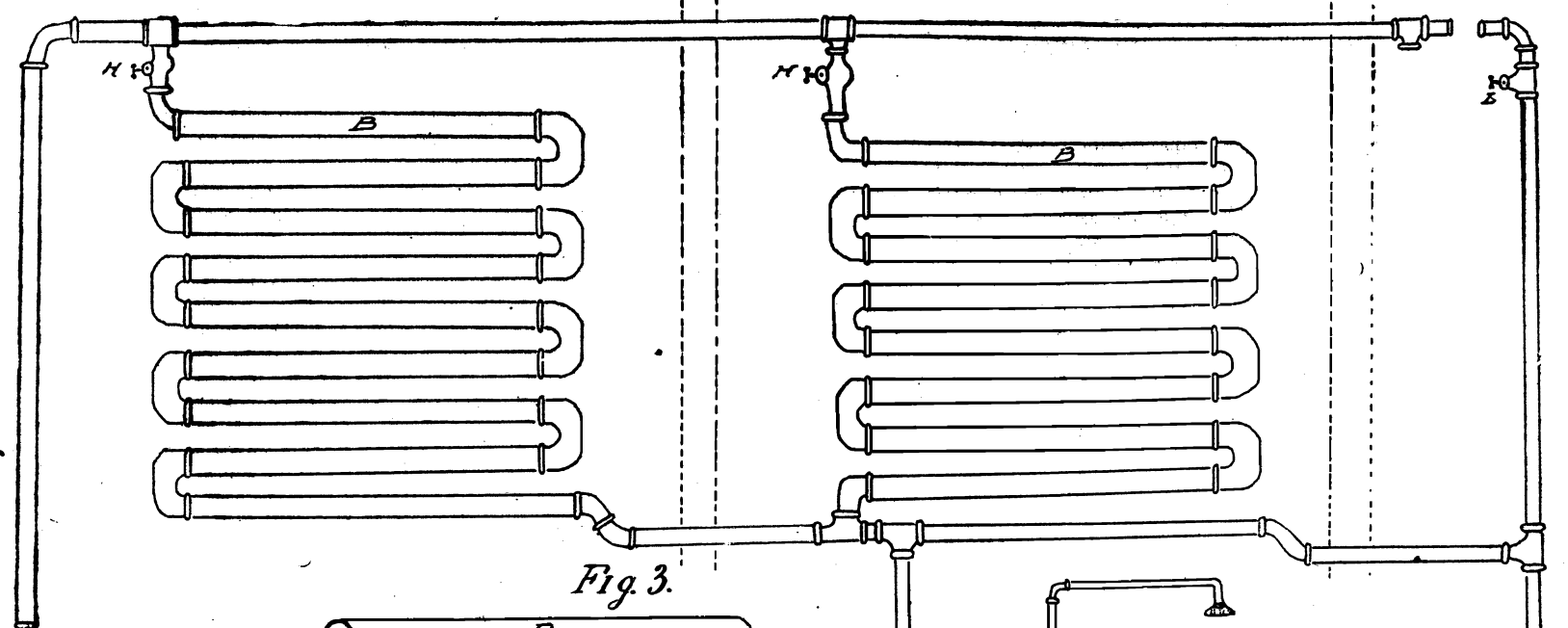

Fig. 3.

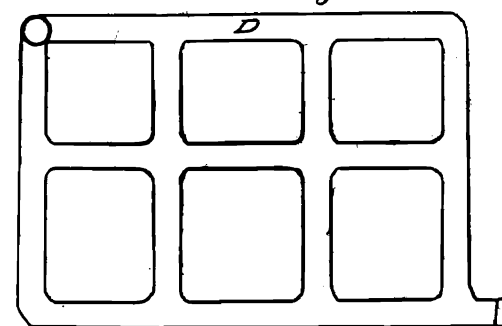

Fig. 2.

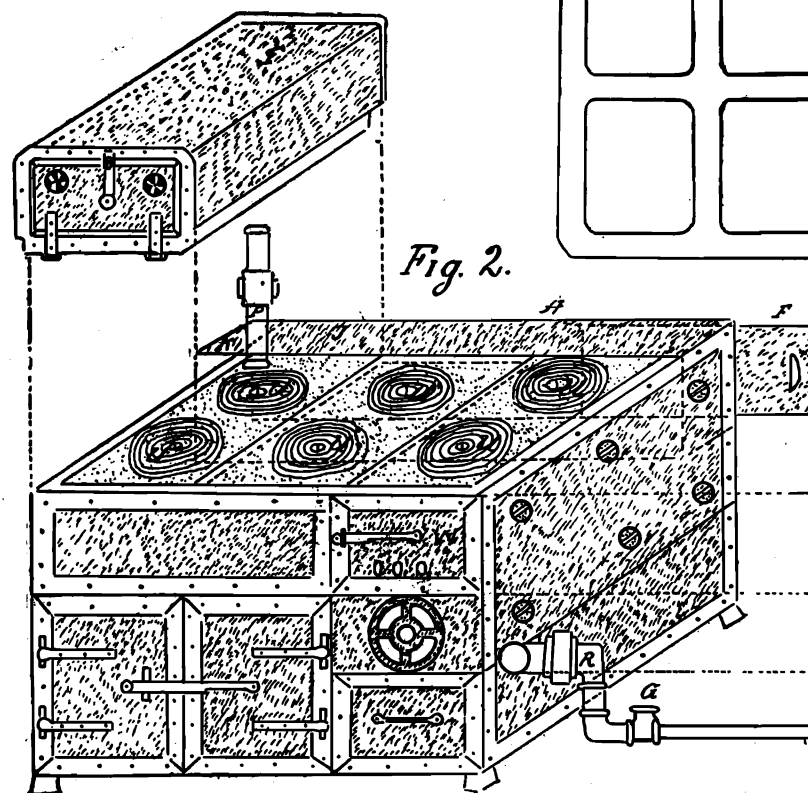

Fig. 4.

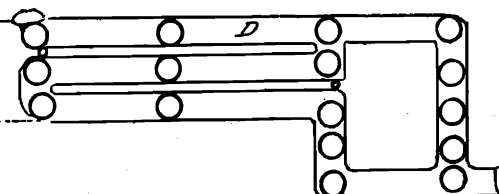

Fig. 5.

